

Banernes Underskud og kræve et yderligere Tilskud fra Statskassen til Dækning heraf. Finansministeren har imidlertid paa Forespørgsel erklæret, at et saadant Tilskud ikke kan ydes.

Hvis man herefter undersøger, om der er Sandsynlighed for, at en almindelig Takstnedsættelse paa 25 pCt. vilde svare Regning, maa det erindres, at de Indtægter, paa hvilke Nedsættelsen vilde virke, i alt Fald maa anslaaes til 132 Mill. Kr. Risikoen bliver herefter 33 Mill. Kr. Imidlertid er alle vistnok enige om, at en saa vidtgaaende Foranstaltning vilde være lidet formaalstjenlig, og man skal derefter undlade at uddybe dette Forhold nærmere og begrænse sig til Spørgsmaalet om en Nedsættelse af Godstaksterne med 25 pCt. Hvis man regner med en Indtægt af Godsbefordringen paa ca. 72 Mill. Kr., vil Risikoen blive ca. 18 Mill. Kr., og dette Beløb kan kun indvindes, hvis man faar den nuværende Godsmængde forøget med $\frac{1}{3}$. Men selv da vil der ikke være Balance. Det er ugørligt at besørges 33 $\frac{1}{3}$ pCt. mere Godstrafik uden forøgede Udgifter, og lavt anslaaet maatte Trafikforøgelsen være mindst 40 pCt., for at Banerne skulde komme blot nogenlunde skadesløse fra Eksperimentet. Den foran angivne Indtægt svarer til en Tonsmængde paa ca. 6,85 Mill., 40 pCt. heraf er 2,74 Mill. Der skulde altsaa i alt sendes ca. 9,59 Mill. Tons over Banerne, for at Takstnedsættelsen ikke skulde give Underskud. Et saadant Resultat turde imidlertid under de nuværende Forhold ligge udenfor Mulighedens Grænse. I det travleste Aar under Verdenskrigen udgjorde Godsmængden kun ca. 8,1 Mill. Tons, og selv om denne Tonsmængde, naar en rigtig Sammenligning skal foretages, under Hensyn til Tilkomsten af de sønderjydske Baner skal forhøjes til ca. 9 Mill. Tons, turde det være indlysende, at der i den nuværende Depressionsperiode ikke er den fjerneste Udsigt til at naa en endnu større Tonsmængde.

Følgen af den sidste Takstnedsættelse, der blev foretaget i Henhold til Lov af 13. Marts 1922, taler heller ikke for et Forsøg som det omtalte. I Løbet af April og Maj Maaned nævnte Aar nedsattes Taksterne for Frimærkepakker med 16 à 17 pCt., for levende Dyr med ca. 33 $\frac{1}{3}$ pCt., for Fragtstykgoods med ca. 25 pCt. og for Vognladningsgods med gennemsnitlig 12 $\frac{1}{2}$ pCt., og desuden blev der i Henhold til den i Loven optagne Overgangsbestemmelse ydet visse Forsendere en yderligere Nedsættelse i Fragten for vognladningsvise Sendinger af bestemte Industrivarer, saaledes at Fragten for disse Varer blev 20 pCt. lavere end efter de ordinære nye Takster, for Tørv endog 30 pCt. Disse Nedsættelser medførte kun en Stigning af Godsmængden 1922—23 med 5,3 pCt. mod 1921—22 og bragte saaledes Banerne et meget betydeligt Indtægtstab (for Gods og levende Dyr ca. 17 Mill. Kr.).

Endelig skal man i denne Forbindelse pege paa, at der overalt i danske Havne findes et betydeligt Antal oplagte Skibe. Trods meget lave Skibsfragter kan disse Skibe ikke sættes i Virksomhed, og Grunden hertil er, at den Varemængde, der udkræves til Befragtningen, for Tiden ikke kan skaffes.

Det er saaledes neppe ad den almindelige Takstnedsættelses Vej, man skal naa til det tilsigtede Resultat med Hensyn til Driften af Statsbanerne, og man er da ogsaa ved Loven af 25. Februar f. A. gaaet andre Veje. Loven giver saaledes indenfor de af Rigsdagen vedtagne Maksimaltakster Administrationen Bemyndigelse til Takstomlægning efter Behov til Omklassificering af Godset, Indførelse af Undtagelsestariiffer og sidst, men ikke mindst til at slutte Fragtaftaler.

Paa dette Grundlag er der i det sidste Aar udfoldet en omfattende Virksomhed fra Administrationens Side. For Gods- og Kreaturbefordringens Vedkommende skal man nævne:

1. Alle Mindstefragter for Gods er blevet nedsat fra ca. 20—33 $\frac{1}{3}$ pCt., hvad der særligt har sin Betydning for Forsendelser paa korte Afstande.

2. Presenningelejen og Tillæget for Befordring i lukket Vogn er nedsat med ca. 30 pCt.

3. Vognlejen for Benyttelsen af Vogne udover 2 Døgn er nedsat meget betydeligt.

4. Frimærketaksterne er for Afstande indtil 120 km nedsat, saaledes at de efter Pakkernes Størrelse udgør fra 50 til 150 Ø., medens de tidligere laa mellem 75 Ø. og 275 Ø.

5. Margarine og Palmin samt Mineralvand er blevet henført til letfordærlige Varer, hvad der medfører, at Forsendelse kan finde Sted som Ilgods til Fragtgodstakst.